

ความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก*

ALUMNI'S SATISFACTION TOWARDS CURRICULUM ON BACHELOR OF ARTS

PROGRAM IN ENGLISH FOR INTERNATIONAL COMMUNICATION, FACULTY OF

HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, RAJAMANGALA UNIVERSITY OF

TECHNOLOGY TAWAN-OK

พรชัย พรวิริยะกิจ^{1*}, บุญทริกา ขุนวิมล¹, สุนิจ ผลภักดี¹, วันทนา รอดประเสริฐ²Pornchai Pornwiriyaakit^{1*}, Boontarika Koonwimon¹, Sunit Phonpakdee¹, Wantana Rodprasert²¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ชลบุรี ประเทศไทย¹Department of English for International Communication, Rajamangala University of Technology Tawan-Ok, Bang Phra Campus, Chonburi, Thailand²สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ชลบุรี ประเทศไทย²Department of Business Administration, Rajamangala University of Technology Tawan-Ok, Bang Phra Campus, Chonburi, Thailand

*Corresponding author E-mail: ajampornchai@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง คือ ศิษย์เก่าที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้าปีการศึกษา 2560 จนถึงปีการศึกษา 2563 จำนวน 140 คน โดยใช้วิธีการเลือกอย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามแบบออนไลน์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เนื้อหาของแบบประเมินประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลภายใต้ประเด็นย่อยจำนวน 3 ประเด็นคือ ด้านหลักสูตร(เฉพาะรายวิชาเฉพาะ) ด้านกระบวนการเรียนการสอนและด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างตอบกลับแบบสอบถาม จำนวน 115 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.14 สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.64 ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.92) และเมื่อพิจารณาประเด็น พบว่าความพึงพอใจด้านกระบวนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 81.43 ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ ด้านหลักสูตร(เฉพาะรายวิชาเฉพาะ)อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.28 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.90) และด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.21 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.99) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, ศิษย์เก่า, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

* Received November 5, 2024; Revised December 16, 2024; Accepted December 23, 2024

Abstract

This research aimed to investigate alumni's satisfaction towards curriculum on bachelor of Arts program in English for International Communication, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajamangala University of Technology Tawan-Ok. The study was survey research. The samples were 140 alumni starting with the student identification from 2017 to 2020, selected by using purposive selection. The research instrument was an online questionnaire with a 5-level estimation scale, including 3 sections: 1) General information; 2) Questions relating to alumni's satisfaction towards the curriculum on Bachelor of Arts Program in English for International Communication under of 3 issues: the satisfaction on curriculum (only core subjects), the satisfaction on learning and teaching process, and the satisfaction on application of knowledge into work practice; and 3) Recommendations with open-ended question. The response rate of the questionnaire was 115 copies, or 82.14%. The collected data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation. The findings revealed that the alumni's overall satisfaction towards curriculum on bachelor of Arts program in English for International Communication was at the high level ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.92). When considering each aspect, the learning and teaching process aspect was at the high level ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.86), followed by the curriculum (only core subjects) aspect with the high level ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.90), and the application of knowledge into work practice aspect with the high level ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.99) respectively.

Keywords: Satisfaction, Alumni, Bachelor of Arts Program

บทนำ

ด้วยสถานะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปอย่างรวดเร็วทำให้นักเรียนนักศึกษาที่มีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิตเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองกับการขยายตลาดแรงงานนั้น ๆ และทักษะหนึ่งที่สำคัญสำหรับการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในตลาดแรงงาน คือ “ภาษาอังกฤษ” ซึ่งจากบทความเรื่อง “ตลาดแรงงานยุคใหม่ ทักษะภาษาอังกฤษต้องการสูงสุด” ที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นในตลาดแรงงานในปัจจุบันซึ่งเผยให้เห็นว่ากลุ่มทักษะที่มีความต้องการอย่างสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ, การสื่อสารและการแก้ปัญหา โดยความโดดเด่นของทักษะภาษาอังกฤษที่ปรากฏในประกาศรับสมัครงานมีมากถึง 27,826 ตำแหน่งงาน คิดเป็นร้อยละ 19.9 จากการสำรวจซึ่งจัดว่าเป็นภาษาธุรกิจในระดับสากลที่สำคัญและผลการศึกษาเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นถึงความต้องการในวงกว้างของทักษะทั่วไปในอาชีพต่าง ๆ ทั่วทุกกลุ่มอาชีพอีกด้วย (ทศพล บ่อมสุวรรณ์ และคณะ, 2567) ยังสอดคล้องกับประกาศของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 ที่กำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทั่วประเทศต้องมีการวัดผลความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ควรกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษเทียบเคียงผลกับ CEFR ในระดับเกณฑ์ตั้งแต่ B2 ขึ้นไป (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม, 2567)

การประเมินความพึงพอใจของศิษย์เก่าจึงนับว่าเป็นหนึ่งในประเด็นที่สำคัญที่ช่วยยืนยันว่าหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่นั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันเพราะตัวนักศึกษาจะทำหน้าที่เสมือนกลุ่มลูกค้าในสถาบันการศึกษาที่สามารถนำไปสู่การตอบสนองของการจัดการการศึกษาได้ Jamari, M. จึงอาจกล่าวได้ว่าผลสะท้อนกลับของศิษย์เก่าเหล่านี้จึงนับว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร Jamari, M. กล่าวว่าจากมุมมองของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมาย อาทิ พนักงาน นักศึกษา นายจ้างและลูกค้าทำให้ทราบว่าการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มศิษย์เก่าทำให้หลักสูตรสามารถใช้ข้อมูลตอบกลับที่เป็นประโยชน์ต่อผู้พัฒนาหลักสูตรได้ (Jamari, M., 2021) และ Whattanarong อนวัช มีเคลือบ และคณะ กล่าวว่ากลุ่มศิษย์เก่าเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) ที่จะสามารถขับเคลื่อนให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นที่ตอบสนองต่อตลาดแรงงานได้อย่างตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพในอนาคตเพราะกลุ่มศิษย์เก่าทำหน้าที่เสมือนกระจกที่สะท้อนความหมายสะท้อนกลับไปยังสถาบัน (อนวัช มีเคลือบ และคณะ, 2560)

ในฐานะของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลซึ่งมีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อป้อนสู่ตลาดแรงงานนั้นจึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

จากความสำคัญข้างต้นที่กล่าวมานี้ จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มศิษย์เก่าที่เป็นหนึ่งในกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) ที่เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดต่อการพัฒนาและการปรับปรุงหลักสูตรมากที่สุดกลุ่มหนึ่งที่จะสามารถช่วยขับเคลื่อนให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นที่ตอบสนองต่อตลาดแรงงานได้อย่างตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพในอนาคตและช่วยให้หลักสูตรสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ไปตามเป้าประสงค์ของทั้งกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมตามที่ (สายใจ ทนการ และคณะ, 2563) การประเมินความพึงพอใจและการพัฒนาหลักสูตรจะทำให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถรับรู้สถานภาพของหลักสูตรที่สอดคล้องกับปรัชญาความต้องการของสังคมและผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและเป็นการรับรู้ผลจากการใช้หลักสูตรและคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับผลจากการใช้หลักสูตรนั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

การสร้างเครื่องมืองานวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล จำนวน 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ รหัสนักศึกษาแรกเข้าและประเภทของงานที่ทำ โดยสร้างเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล โดยศึกษาภายใต้ประเด็น จำนวน 3 ประเด็น คือ 1) ด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ) 2) ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ 3) ด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 15 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการการปรับปรุงข้อคำถามเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2560); (คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2567); (อุทุมพร ไฉไล และวันทนี โพธิ์กลาง, 2557) และลักษณะของแบบสอบถามนี้เป็นแบบเลือกตอบ 5 ระดับ คือ ระดับน้อยที่สุด 1 ระดับน้อย 2 ระดับปานกลาง 3 ระดับมาก 4 และระดับมากที่สุด 5 และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิด

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผลการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item of objective congruence index) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

การกำหนดกลุ่มประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดประชากรที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้ คือ กลุ่มของศิษย์เก่าของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้า ปี 2560 ซึ่งเป็นปีแรกที่เริ่มใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลได้รับการพัฒนาขึ้นภายใต้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จนถึงกลุ่มศิษย์เก่าที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้า ปี 2563 รวมจำนวน 216 คน โดยแบ่งเป็น 1) ศิษย์เก่าที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้า 2560 และสำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2563 จำนวน 64 คน 2) ศิษย์เก่าที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้า 2561 และสำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2564 จำนวน 52 คน 3) ศิษย์เก่าที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้า 2562 และสำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2565 จำนวน 43 คน และ 4) ศิษย์เก่าที่มีรหัสนักศึกษาแรกเข้า 2563 และสำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2566 จำนวน 57 คน

จากนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive sampling) โดยการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแบบ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และขนาดความคลาดเคลื่อนเป็นร้อยละ ± 0.05 (เกษมณี การินทร์ และคณะ, 2558)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ในรูปแบบ google form ไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 และดำเนินการติดตามและรวบรวมข้อมูลจากการการตอบกลับแบบสอบถามออนไลน์กลับมายังผู้วิจัยซึ่งมีจำนวน 115 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.14

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากการตอบกลับแบบสอบถามออนไลน์มาวิเคราะห์ผลความพึงพอใจโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับความต้องการ ดังนี้ คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับความต้องการมากที่สุด ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับความต้องการมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง 5 มีระดับความต้องการปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับความต้องการน้อย และค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับความต้องการน้อยที่สุด (ธีรนนท์ ตันพานิชย์ และคณะ, 2567)

3. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลมารายงานผลเป็นจำนวนตัวเลขและค่าร้อยละ และเขียนสรุปผลการวิจัยพร้อมทั้งการอภิปรายผลที่ได้รับ

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นย่อยที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มศิษย์เก่าที่ได้ใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลตั้งแต่ปีการศึกษาแรกเข้า 2560 ถึงปีการศึกษาแรกเข้า 2563 ไว้จำนวน 3 ประเด็นย่อย คือ 1) ด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ)

2) ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ 3) ด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่ามีความพึงพอใจในภาพรวมต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลอยู่ที่ “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 80.64 ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.92) ดังแสดงข้อมูลตารางที่ 1

1. การแสดงข้อมูลความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในภาพรวม

ตารางที่ 1 แสดงความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในภาพรวม

ประเด็นการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	แปลค่า
1. ด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ)	4.01	80.28	0.90	มาก
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.07	81.43	0.86	มาก
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน	4.01	80.21	0.99	มาก
ผลรวมทุกด้าน (N = 115)	4.03	80.64	0.92	มาก

จากตารางที่ 1 เป็นการแสดงข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ในภาพรวมจากประเด็นการศึกษา 3 ประเด็นย่อย พบว่า มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ที่ “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 80.64 ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.92)

และเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ใน 3 ประเด็นย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าระดับความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.43 รองลงมา คือ ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร (รายวิชาเฉพาะ) คิดเป็นร้อยละ 80.28 และความพึงพอใจที่มีต่อการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 80.21 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2 - 4

ตารางที่ 2 แสดงความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในรายประเด็นด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ)

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	แปลค่า
1. รายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.90	77.91	0.92	มาก
2. รายวิชาในหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.14	82.78	0.85	มาก
3. รายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.09	81.74	0.96	มาก
4. เนื้อหารายวิชาที่เรียนเป็นองค์ความรู้ใหม่และมีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์	3.90	78.09	0.93	มาก
5. เนื้อหารายวิชาที่เรียนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.04	80.87	0.83	มาก
ผลรวม	4.01	80.28	0.90	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มศิษย์เก่ามีความพึงพอใจในด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ) ในภาพรวมอยู่ที่ “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 80.28 ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.90)

ตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในรายประเด็นด้านกระบวนการเรียนการสอน

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	แปลค่า
1. การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับลักษณะวิชา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา	4.13	82.61	0.76	มาก
2. วิธีการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประยุกต์แนวคิด ศาสตร์ทางการวิชาชีพและ/หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้	4.12	82.43	0.75	มาก

ตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในรายประเด็นด้านกระบวนการเรียนการสอน (ต่อ)

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	แปลค่า
3. การใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม	4.15	82.96	0.84	มาก
4. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะภาคปฏิบัติที่เหมาะสม	3.95	78.96	0.96	มาก
5. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.01	80.17	0.95	มาก
ผลรวม	4.07	81.43	0.86	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มศิษย์เก่ามีความพึงพอใจในด้านการกระบวนการเรียนการสอนอยู่ที่ “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 81.43 ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.86)

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในรายประเด็นด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	แปลค่า
1. สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานในงานที่รับผิดชอบ	4.00	80.00	1.03	มาก
2. สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ	3.99	79.83	0.81	มาก
3. สามารถพัฒนาตนเองในด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง	3.96	79.13	0.91	มาก
4. สามารถปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำมาปรับใช้กับการทำงาน	4.08	81.57	1.01	มาก
5. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการทำงาน	4.03	80.52	1.13	มาก
ผลรวม	4.01	80.21	0.99	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มศิษย์เก่า มีความพึงพอใจด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงานในภาพรวมอยู่ที่ “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 80.21 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.99)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก”

1. ความพึงพอใจกลุ่มศิษย์เก่าที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลที่พัฒนาขึ้นภายใต้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ตั้งแต่ปีการศึกษาแรกเข้า 2560 จนถึงปีการศึกษาแรกเข้า 2563 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.64 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ประชัน คะเนวันและธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ ที่ศึกษาประเด็นของความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกันและเมื่อศึกษาเป็นรายประเด็นความพึงพอใจของผู้วิจัยกำหนดไว้ (ประชัน คะเนวัน และธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ, 2560)

2. ผลจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ) ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความพึงพอใจต่อการจัดรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ใน “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 80.28 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.90) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นของด้านหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในประเด็น “รายวิชาในหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน” มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 82.78 ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.85) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ที่ได้นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gaier, S. ที่ระบุว่า

รายวิชาในหลักสูตร เป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญที่กลุ่มศิษย์เก่าให้ความสำคัญ (Gaier, S., 2005) และยังสอดคล้องกับ กระแส ชนะวงศ์ และคณะ ที่ระบุว่าความพึงพอใจในประเด็นของเนื้อหาหลักสูตรเกี่ยวกับความทันสมัย สามารถ ประยุกต์ในทางปฏิบัติและชีวิตการทำงานในหน้าที่ส่งผลให้มีความพึงพอใจในภาพรวมมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) (กระแส ชนะวงศ์ และคณะ, 2560) รวมถึงผลการศึกษาของ สายใจ ทันการและคณะ ที่ระบุว่าบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อประเด็นด้านหลักสูตรมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) เช่นกัน (สายใจ ทันการ และคณะ, 2563)

3. ผลจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อด้านกระบวนการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ใน “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 81.43 ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.86) สอดคล้องกับผล การศึกษาของ ประชัน คะเนวัน และธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ ที่ระบุว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนของ สถานศึกษา เป็นการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้รับความสนใจเพื่อผู้เรียนให้เกิด การเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ขยายความรู้ และประสบการณ์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นและ (ประชัน คะเนวัน และธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ, 2560) ยังสอดคล้องกับ เกษมะณี การินทร์ และคณะ ที่ระบุว่าการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกระบวนการจัด การศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม คิดวิเคราะห์ ปฏิบัติกิจกรรม ใช้สื่อและ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม การใช้วิธีการสอน หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ชักถาม และแสดง ความคิดเห็น ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหา ความรู้อย่างต่อเนื่อง (เกษมะณี การินทร์ และคณะ, 2558)

4. ผลจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจด้านการนำความรู้ไปใช้กับการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็น ศิษย์เก่าของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มีระดับความพึงพอใจ ภาพรวมในประเด็นนี้อยู่ใน “ระดับมาก” คิดเป็นร้อยละ 80.21 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.99) สอดคล้องกับ นฤมล คำปัญญา ที่ระบุว่าเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาในหลักสูตรแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ ในอนาคตเนื่องจากเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม ครอบคลุมในการนำไปใช้ในการทำงานสอดคล้องกับ การสร้างรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรที่สามารถตอบสนองกับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้นำความรู้ที่ เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ (นฤมล คำปัญญา, 2561)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดการตอบสนองกับตลาดแรงงาน โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ 1) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า หลักสูตรควรปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติมากขึ้น การปรับปรุงรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการนำเสนอหรือการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น การจัด กิจกรรมนอกห้องเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ช่วย เสริมสร้างสมรรถนะของผู้เรียนได้ 2) ด้านหลักสูตร (เฉพาะรายวิชาเฉพาะ) พบว่า หลักสูตรควรปรับปรุงรายวิชาที่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง รายวิชาที่เน้นการสื่อสารมากขึ้นซึ่งในประเด็นนี้หลักสูตรจะได้นำไปปรับปรุง รายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรปรับปรุงต่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน และ 3) ด้านการนำ ความรู้ ไปใช้กับการทำงาน พบว่า หลักสูตรควรจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมการทำงานในชีวิตจริง การเพิ่มเติมทักษะ ภาษาที่สามให้กับผู้เรียนเพื่อให้มีโอกาสได้งานมากขึ้น การจัดโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อเป็นการฝึกทักษะการสื่อสาร ในรูปแบบจริงกับผู้เรียนซึ่งในประเด็นนี้หลักสูตรจะนำไปปรับปรุงแผนการเรียนภาษาที่สามและแผนการแลกเปลี่ยน

ต่างประเทศให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สำหรับข้อเสนอแนะของการทำวิจัยในครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาเปรียบเทียบผลความพึงพอใจของกลุ่มนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลร่วมกับกลุ่มศิษย์เก่าเพื่อนำไปสู่แนวทางการปรับปรุงที่ชัดเจนมากขึ้น และ 2) ควรศึกษาผลความพึงพอใจจากกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในสายงานต่าง ๆ ร่วมด้วยเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม. (2567). ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567. เรียกใช้เมื่อ 26 กันยายน 2567 จาก <https://www.ops.go.th/th/ches-downloads/edu-standard/item/9625-2567>
- กระแสด ชนะวงศ์ และคณะ. (2560). การวิจัยเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสารานุกรมสุขศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการจัดการสุขภาพ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 7(ฉบับพิเศษ), 150-159.
- เกษมะณี การินทร์ และคณะ. (2558). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2567). แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับหลักสูตร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ป.ตรี). เรียกใช้เมื่อ 26 กันยายน 2567 จาก <https://science.swu.ac.th/Default.aspx?tabid=10239&ArtMID=22002&ArticleID=21452&language=th-TH>
- คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2560). แบบประเมินความพึงพอใจนักศึกษาปีสุดท้าย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2560. เรียกใช้เมื่อ 26 กันยายน 2567 จาก <https://docs.google.com/document/d/1R2hiWf-EO31uk08e61ZyxZcM48O4YBZf/edit?rtrtp=true>
- ทศพล ป้อมสุวรรณ และคณะ. (2567). ตลาดแรงงานยุคใหม่ ทักษะภาษาอังกฤษต้องการสูงสุด. เรียกใช้เมื่อ 26 กันยายน 2567 จาก <https://policywatch.thaipbs.or.th/article/economy-57>
- ธีรนนท์ ตันพานิชย์ และคณะ. (2567). การศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์, 8(1), 40-54.
- นฤมล คำปัญญา. (2561). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของหลักสูตร สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ประชัน คเนวัน และธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ. (2560). ความคิดเห็นของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์, 2(2), 59-68.
- สายใจ ทนการ และคณะ. (2563). ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วารสารสหวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 4(1), 38-46.
- อนวัช มีเคลือบ และคณะ. (2560). การจัดการการสื่อสารเพื่อพัฒนาความผูกพันศิษย์เก่า ของมหาวิทยาลัยรัฐในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, 12(1), 163-177.

- อุทุมพร ไฉนลาด และวันทนี โปธิ์กลาง. (2557). ศึกษาความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. Mahidol R2R e-Journal, 1(2), 55-75.
- Gaier, S. (2005). Alumni Satisfaction with Their Undergraduate Academic Experience and the Impact on Alumni Giving and Participation. International Journal of Educational Advancement, 5(4), 279-288.
- Jamari, M. (2021). The effect of bottom profile dimples on the femoral head on wear in metal-on-metal total hip arthroplasty. Journal of functional biomaterials, 12(2), 38. <https://doi.org/10.3390/jfb12020038>.